

2010. ÁPRILIS

A VÁSÁRHELYI PÁL SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLÉGIUM DIÁKLAPJA

Internetes kiadás: www.vizmu.net /Vizes Lepedő Online

VENDÉGEINK VOLTAK ANDREJÉK AUSZTRÁLIÁBÓL

Bárhon megállod a helyedet a világban, ha vízműs voltál

Reni, Edit és Gergő a Vízmű aulájában

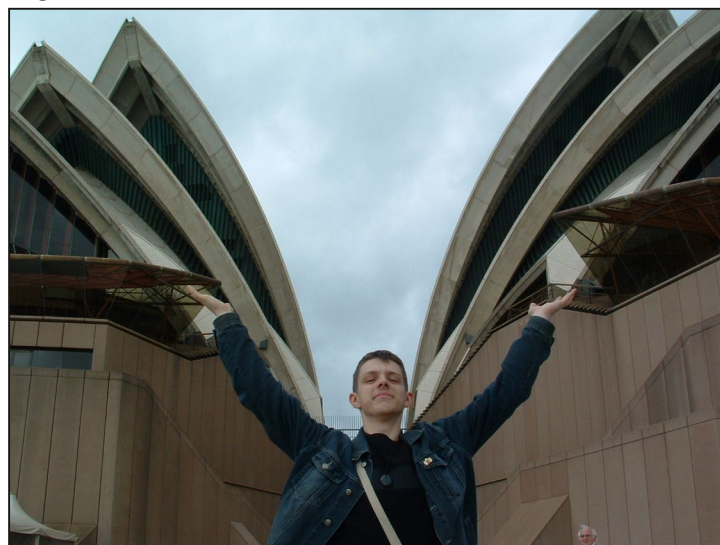
Április első napjaiban látogatást tettek intézményünkben az Ausztráliában letelepedett Andrej család tagjai. Hosszú múltra visszatekintő, erős kapcsolatokat ápolnak ők a Vízművel: Gyuri 1987-ben végzett itt, Edit 1988-ban; Gergő 2006-ban kezdte nálunk a középiskolát, Renit pedig - a jelek szerint - elsősorban fiatal kora akadályozta meg a beiratkozásban. Kis túlzással kijelenthetjük, hogy a megérkezést követően első útjuk a Deák utcába vezetett.

A Vizes Lepedő kérdéseire Edit igyekszik kimerítő választ adni: megtaláltuk azt a nyugodt, kényelmes életet, amire vágytunk, ami miatt vállaltuk a nagy kalandot. Kétkezi munkát végzünk, ami Ausztráliában nagyon megbecsült tevékenység. Gyuri pék egy sütödében, és az európai típusú leveles tészta előállításában ma már nélkülözhetetlen munkatárs. Én kávéskisasszony vagyok napi 3,5 órában, ami kellő jövedelmet és sok szabadidőt biztosít. A gyerekek a helyi középiskolában tanulnak. Charleville településen élünk, ami a maga 3000 lakosával egy jelentős településnek számít az ötödik kontinensen. Ez Queensland állam fővárosától, Brisbane-től 800 km-re nyugatra helyezkedik el, igazi ausztrál vörös föld, a kenguruk birodalma.

A mi középiskolánk az egyetlen középiskola ott, egy Kárpát-medence nagyságú területen - veszi át a szót Gergő - és alighanem mi vagyunk az egyedüli magyarok egy 650 km sugarú körön belül. Az első néhány nap volt nehéz, de hamar befogadtak bennünket. A Vízműben a 10. osztályt elvégeztem, itt a 10. osztály második félévébe csöppentem. Ez nem volt rossz a nyelvtudás elmélyítése, a szokások megismerése szempontjából. Megszoktuk, hogy az ausztrál középiskolában nincs napi felelés, negyedévenként vannak vizsgák, de akkor mindenből. Közben határidőre rendszeresen házi dolgozatokat, beszámolókat kell készíteni, ami sok lehetőséget ad az elmélyülésre, a kibontakozásra. A hozott tudásunkkal jól

boldogulunk, a szorgalmunk meghaladja a helyi tanulókét, tehát iskolánk elégedett velünk. A régi osztálytársakkal is tartom a kapcsolatot [Szombathelyi Dáviddal, Augusztiny Gergővel és másokkal], a táncosokkal is, no meg a Vízmű honlapját is gyakran nézegetem, így elég jól informálva vagyok a Békéscsabán történetekről.

Némi unszólásra Reni is nyilatkozik: nekem nehezebben ment a nyelv, ezáltal a kezdés is izgalmasabb volt. Én a csabai 6. osztály után itt a nyolcadikat kezdhettem. Ez úgy volt lehetséges, hogy az iskolai meghallgatáson a tudásom és a többi körülmény alapján ezt javasolták. Ez az osztály Ausztráliában már középiskola, így rögtön Gergő iskolatársa lettem. Ő az iskolában hamar egy népszerű és ismert fiú lett, engem is csak úgy ismernek, hogy ez itt Gregory húga.

Gregory

A jövőt firtató kérdésre ismét Edit válaszol: jó úton vagyunk a végleges letelepedés irányában. Gergő hamarosan elvégzi a középiskolát és egyetemista lesz. A terv az, hogy Brisbane-be megy építészmérnöki tanulmányokat folytatni, így teljesülhet a régi álom, a felhőkarcoló-építés. Az sincs azonban kizárva, hogy a keleti part valamelyik egyetemén képzőművészetet fog tanulni. Reninek még van ideje, de az ő álma a divattervezés. Kibontakozni látjuk képzőművészi tehetségét, sokat rajzol, festeget - csakúgy mint Gergő is, és én is. Úgy tűnik, hogy Reni életcélja is teljesülni fog. Mi Gyurival egyelőre folytatjuk a megkezdett munkát, amiben itt sikeresek vagyunk, hiszen a Vízműből precizitást, pontosságot hoztunk, és ennek itt magas az árfolyama. Az sincs kizárva, hogy egyszer majd visszatérünk a belsőépítészeti tevékenységhez, hiszen egy-két próbamunka után úgy látjuk, hogy ebben is tudnánk kamatoztatni az otthon megszerzett tudást. Egy biztos, nincs mitől félni, mert bárhon megállod a helyedet a világban, ha vízműs voltál.

krónikás

A Vízműtől a Műegyetemig: dr. Iványi Miklós professzor

Egy szeptemberi napon autóba ültünk, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem professzorával, dr. Iványi Miklóssal interjút készítsünk. Édesapja, Iványi Miklós 1951-1955 között iskolánk igazgatója volt.

- Milyen indíttatásból jelentkezett a Vízműbe?
- Nagypám kőműves volt, édesapám a felső-építőipari iskolát végezte el, így szinte magától adódott a Vízmű.
- Milyen szakra járt?
- Akkor csak egy szak volt: mindannyian út-híd-vízet tanultunk. Rengeteg segítséget nyújtott az egyetemhez, felkészített a szakmára.
- Kérjük, meséljen az akkori vízműs életéről!
- A most is használt műhelyt a mi évfolyamunk kezdte építeni. Szigorúan szétválasztottak minket: az „A” mindig lány-, a „B, C, D” pedig fiúosztály volt, bár már létezett egy vegyes osztály is.

BADRI

Az 1970-es években három osztály érkezett hozzánk Algériából. Riportot készítettünk az első csoport egyik tagjával, Beghdadi Badred-dine-nel. Sokan csak Badrinak szólítják őt, aki 1970-től 1974-ig tanult nálunk. A régi Vízműs mostanra egyetemet végzett hidrológus, híres festőművész és emellett francia nyelven tolmács és fordító. Festményeit számos kiállításon megcsodálhattuk.

- Milyen volt az iskolánkba járni mint külföldi diák?
- Szerettük ezt a helyzetet, mindenki kíváncsi volt ránk! Amikor elkezdtek az iskolát, nem bontottak bennünket szakokra, hanem utas és vízügyi szakot tanultuk egyszerre. Ekkor sztrájkoltunk, 3-4 napig nem tanultunk. Végül elértük célunkat és két külön szakot hoztak létre.
- Hogyan emlékszik vissza az iskolára?
- Hogy is szólták ezt mondani? Ami régen történt minden jó, akármilyen rossz is volt. Csak a jó dolgok maradtak meg. Az egyetlen szomorú pillanat az volt, amikor haza kellett mennünk.

- Festőművészi pályája már kibontakozóban volt ekkoriban?
- Már 6 évesen érdeklődtem ez-iránt. Emlékszem, néha kiültünk az iskolaudvarra és a barátaimról portrékat rajzoltam.
- Visszajár még néha a Vízműbe?
- Minden évben elzarándokolok ide. Felidézem az emlékeket. Minden olyan, mint régen. Az illat, a termék, minden szeglet!

Szirbucz Mariann, Futaki Gergő
12. B (2006 decembere)

- Hogyan lett egyetemi tanár?

- Az egyetem tanszékén keresett meg a professzorom, hogy lenne-e kedvem tanítani. Először persze gyakornokként. Viszszautasíthatatlan ajánlat volt, és így lettem - 46 éve - az akkori legfiatalabb tanár Pécsen, a Pollackon. Majd tanársegéd lettem, azután adjunktus és végül egyetemi docens. Mindennemű hidak és a hídépítés. Acélszerkezetek, tartók statikája, vashidak és magasépítési acélszerkezetek nevű tantárgyakat oktatottam. 42 éves koromban választottak meg rektorhelyettesnek, majd 1986-ban tanszékvezetőnek.

- Melyik jobb? Tanárként vagy mérnökként dolgozni?

- Azt hiszem, ez a két terület nem választható el. A katedrát és a mérnöki munkát a mai napig szeretem. Tervezek is, nem sokat, inkább különlegességeket. Jó példa az 1992-ben elkészült gyaloghíd a Dunán. Pár kollégámmal egy expóra készítettük, egy hétig volt a Műegyetem aulájában kiállítva. Továbbá finnországi tartózkodásom idején egy multinacionális cégnek terveztem egy csarnokot.

- Mit üzenne a jelenlegi és a jövőbeli vízműsőknek?

- A legfontosabb az, hogy mindenképpen tanuljanak tovább. Ezt kell megcélozniuk. Érdekes dolgok vannak az életben, rengeteg olyan feladat vár rájuk, amikről álmodni sem mertek a középiskolában. De mindent meg kell csinálni és véghez kell vinni.

Kovács Anett, Nagy Sándor 2/14. B (2009 októbere)

„Úgy néz ki, az én pályázatom megfelelt”: Lukácsi László városi főépítész

A Városháza egyik irodájában Lukácsi Lászlóval, Békéscsaba főépítészével készítettünk interjút. 1986 és 1990 között volt a Vízmű tanulója magasépítő szakon.

- Hogyan emlékszik vissza a Vízműben eltöltött éveire?
- Nagyon patinás, szép épület, mindenképpen méltó és megfelelő környezet volt a tanulásra. Osztályközösségünk is jó volt. A vizes műhelyben eltöltött gyakorlatok is izgalmasak voltak.
- Az érettségi után hova ment továbbtanulni?
- Először Debrecenbe a főiskolára, majd a Műszaki Egyetem-re. Elvégeztem az építőmérnöki és az építészmérnöki kart is.
- Mit kell tenni ahhoz, hogy valaki főépítész legyen?
- Vannak törvényben előírt feltételek, hogy ki lehet főépítész: legalább 8 éves szakmai gyakorlat, okleveles építészmérnöki végzettség. A pályázatban meg kell fogalmazni, milyen elképzelései vannak a várossal kapcsolatban, mit lehetne változtatni. Úgy néz ki, az én pályázatom megfelelt.

- Milyen munkákat lát el főépítészként, mik a feladatai?

- Alapvető feladatom, hogy a város településrendezési terveit elkészíttessem, és felügyeljem ezt a munkát. Az önkormányzat által működtetett Tervtanács elnöke vagyok, melyben az önkormányzathoz beérkezett nagyobb beruházások terveit vitatják meg.

- Hogy látja, ha valaki most végez építész- vagy építőmérnökként, milyen lehetőségei vannak?

- Építész-, ill. építőmérnöki végzettséggel jól el lehet helyezkedni, tehát érdemes továbbtanulni. Technikusi bizonyítvánnyal a számítógépes feldolgozásban lehet állást találni, mivel a legtöbb mérnök keresi az ügyes technikust, aki ért az ArchiCAD, AutoCAD és egyéb grafikai programokhoz, és megfelelő színvonalon tudja az építész által kézzel készített rajzokat bedolgozni.

Krajcsovics Martina, Mike Éva 2/14. B (2008 októbere)

„Üdvözöllek, kolléga!”:

Borsos Pál közútkezelő üzemmnök

Mindenki emlékszik a Garabonciás Napokon a narancssárga teherautókra, melyeket a Közútkezelő Kht. Békéscsabai üzemmnökségének vezetője, volt diákunk, Borsos Pál bocsát rendelkezésünkre.

- Mennyire tudta a főiskolán hasznát venni az itt tanultaknak?
- Maximálisan. Debrecenben jártam műszaki főiskolára, ahol az első év túlélésében a Vízműben már tanult alapozó tárgyaink képezték az alapot. Hatalmas előnyünk volt a más típusú iskolákból érkezettekkel szemben. Tanáraink, ha találkoztunk, így szólítottak: üdvözöllek kolléga! Mintha beosztott és felettese közötti megbeszélés lenne.

- Milyen feladatok elvégzését irányítja üzemmnökként?
- Ütüzemeltetést, útfenntartást: télen például hóeltakarítást, síkosságmentesítést, nyáron padkarendezést, kátyúzást, növényzeteltakarítást. Tevékenységünk részét képezi természetesen az utak építése és felújítása, valamint gondoskodunk az út melletti jelzőlámpák és táblák elhelyezéséről, cseréjéről.

- Van-e olyan személyes emléke, vízműs emléke, amit megosztana a mostani diákokkal?

- Az előző Vizes Lapedőből Egri Sanyi első két sorát idézném: „...annyi élménnyel lettem gazdagabb, hogy azt az érzést, amit ott átéltem, soha nem fogom tudni átadni, de még sejtetni sem”. Nagyon sok sportrendezvényt önállóan szerveztünk, például futballkupákat, tanár-diák meccset.

Határ Tamás 1/13. B (2007 decembere)

Csaba főiskolán tanít

Bármennyire furcsa, a tanár is „ember”-ből van, és mint mindenki, ő is szívesebben emlékszik a szép dolgokra, mint a gondokra. Egy ilyen szép emlék adta az ötletet, hogy megkeressem egy régi, kedves diákunkat, Viczián Csabát, aki már kolléga, nemcsak mérnökként, hanem tanárként is. Két éve Debrecenben végzett az Ybl Miklós Műszaki Főiskola Építészmérnöki szakán, ahol jelenleg műszaki oktatóként dolgozik és tanulmányait a Műegyetemen folytatja.

- Milyen indítatásból választottad ezt a szép szakmát?

- Kisiskolás koromban kezembe akadt a Vízmű akkori kis reklámkiadványa a suliról, amin volt egymás alatt egy gyerekrajz egy kis házikőről és egy épület tervrajza. Alá pedig az volt írva: „most már ilyet is tudok rajzolni”. Egyszerűen megtetszett a dolog, bár akkor még nem tudtam, hogy miről fog szólni.

- Sokszor eszembe jut, hogy ötödikben szakmai rajzórán „tanársegédként” segítettél nekem osztálytársaid rajzainak értékelésében. Most, hogy már te is tanítasz, mit javasolsz a diákoknak a szakma alapos elsajátításához?

- „Végig egy kevés pozitív hozzáállást, adj hozzá némi szorgalmat, annál több kitartást, és fűszerezd sikerélményekkel.” Egy szakmát csak akkor lehet jól elsajátítani, ha van valamilyen cél. Célok nélkül csak botorkál az ember. Sokat segített, és új erőt adott, amikor láttam a munkám eredményét.

Még egy hasznos tanács: az elméleti ismereteket használni kell a gyakorlatban is. Iskola közben és nyáron is rendszeresen megfordultam építkezéseken. Miután a valóságban láttam a szerkezeteket, vagy magam építettem azokat, nem jelentett túl nagy nehézséget lerajzolni a dolgozatok alkalmával. Láttam építkezéseket, és nyomon tudtam követni, hogyan „nőnek fel a házak”.

Gubis Katalin (2005 júniusa)

A Vízmű rendőre: Tóth Zoltán rendőr őrnagy

Néhányan a Vízműben szerzett megannyi tudással és tapasztalattal a tarsolyukban a műszaki iránytól jócskán eltérő, de kevésbé sem érdektelenebb szakterületet választanak. Így tett Tóth Zoltán Szabolcs is, aki mára méltó rangot kivívva, a békéscsabai rendőrség őrnagyaként tevékenykedik.

- Milyenek voltak a vízműs évek?

- Nagyon-nagyon jók voltak! 1987-ben kezdtem boldog diákéveimet. Érettségi után egy évet útfenntartó technikus szakon töltöttem. A bátyám amúgy szintén itt végzett. Nagyon szerettem idejárni, szép időszak volt az életemben.

- Mi vitte el a rendőri pálya felé?

- Talán a kalandvágy. Két osztálytársam nyílt napi tapasztalatai alapján adtam be jelentkezésem a rendőrtisztai főiskolára.

- Hogyan alakult rendőri pályafutása?

- Tanulmányaimat 1996-ban fejeztem be, kiváló eredménnyel. Ugyanebben az évben rendezték az EBESZ (Európai Biztonsági és Együtt-

működési Szervezet) csúcstalálkozót. A köztársasági őrezred rendőröket toborzott, kezdő rendőrként én is csatlakoztam. Ekkor voltam először a Hilton szállodában, és karnyújtásnyira volt tőlem Helmut Kohl, láttam az izraeli és a francia miniszterelnököket, meg sok más jelentős államfőt.

Mindez nagyon megtetszett nekem, mégis úgy döntöttem, hogy hazajövök Békéscsabára. Három évet bünygyesként dolgoztam. 2000-ben lettem a KMB (körzeti megbízotti alosztály) vezetője, majd mivel a korábbi főnök elment nyugdíjba, 2007 végétől a közrendvédelmi osztályvezetői székbe kerültem.

Büszke vagyok arra, hogy 2008-ban elnyertem az év rendőre díjat. Ezt 8-9 éve a Békés Megyei Hírlap kezdeményezésére alapították. Lakossági szavazatok, illetve szakmai zsűri bírálata alapján dől el, hogy kinek nyújtják át. Ez azért is nagy elismerés, mert amióta ez a cím megvan, békéscsabai rendőr még nem szerezte meg.

Tokai Sándor 12. B (2009 márciusa)

Sok vízműs sokra megy

A Construct-Plan Kft. volt vízműsei

Létezik egy cég Békéscsabán, ahol a főnök és szinte minden alkalmazott a Vízmű padjait koptatta egykor. Nemrég beleszünk hozzájuk, és faggatóztunk egy kicsit.

- Bánfi Ádám vagyok, 1993-ban érettségiztem a Vízüben, utána maradtam technikus. Tulajdonképpen én vagyok a Construct-Plan Mérnökiroda vezetője és tulajdonosa.

- Latorcai Balázs vagyok. '97-ben végeztem a Vízműben. Tervezőalkalmazottként dolgozom.

- Böröcsök Mária, Darányi István, Mákos Anita: idén, a technikus vizsga után jöttünk Ádámhoz dolgozni mint rajzoló.

- Mivel foglalkozik a cég pontosan?

- Ádám: legfőképpen statikus tervezéssel, de talajmechanikai vélemények készítésével és műszaki ellenőrzéssel is foglalkozunk.

- A gazdasági válság kihat működésükre?

- Nem érezzük. Évente több mint félezer munkánk van, köztük számos európai uniós pályázati projekt. Nő a megyei agrárberuházások száma. Ráadásul az uniós pályázatok jelentős része 3-4 éves futamidejű.

- Tanár úr lecserélte a dolgozatok javítását tervezésre.

- Balázs: ennek két oka van. Az egyik az anyagi, ami fiatalként szerintem a legfőbb ok. Másfelől jobban szeretem a tervezést, amivel persze jobban is lehet keresni.

- Technikusi oklevéllel milyen munkakört lehet ellátni nálatok?

- Ádám: ahhoz, hogy valaki tervező legyen, el kell végezni egy felsőfokú intézményt, mondjuk a Műegyetemet, utána pedig két évet kell egy tervező mellett dolgozni. Ezek nélkül rajzolóként lehet elhelyezkedni.

- Milyen terveitek vannak a jövőben?

- Anita: levelezőn elkezdtem egy iskolát, amit szeretnék befejezni.

- István: először elvégzek egy műszaki ellenőrtanfolyamot, és maradok ezen a területen.

- Sokan elmennek a Viharsarokból jobb munka reményében. Mi erről a véleményetek?

- Ádám: Balázssal visszajöttünk Budapestre. Láttuk a perspektívát itthon. Itt nincs túl sok lehetőség, de a meglévőket jól ki lehet használni.

Ispánky Nikoletta 2/14. A [2008 decembere]

Kiss Ottó, a vízműs költő

Egy szombat este egy gyulai klubban megismerkedtem egy érdekes személyiséggel. Magyarórán pedig kiderült, hogy ő nem más, mint Kiss Ottó, iskolánk volt diákja. Tanárnőm felkérésére örömmel vállaltam, hogy interjút készítek vele.

- Miért választotta a Vízműt?

- Részben bátyám hatására, másrészt kisiskoromban élénken érdeklődtem a műszaki dolgok iránt. Ma is bennem van ez, de csak az érdeklődés szintjén.

- Hogyan kezdődött irodalmi pályafutása?

- Tizenhat évesen három kollégiumi társammal alakítottunk egy zenekart. Én írtam a dalszövegek 70-80 százalékát. A fellépések alkalmával néhány tanár is hallott minket játszani, és azt mondták, hogy a dalszövegek egy kis csiszolással akár verseknek is jók lennének. Beneveztem egy vízműs irodalmi pályázatra, amin aztán valamilyen díjat is kaptam. Tizennyolc évesen meg már a megyei lap is közölt tőlem egy-egy versikét.

- Milyen érzés visszatérni órát tartani?

- A régi iskolám, illetve Körmendi Mária tanárnő az elsők között volt, aki meghívott. Jó is, érdekes is, hogy abban a teremben tarthattam órát, ahol azelőtt diákként ültem.

- Mit szól ahhoz, hogy érettségi tételként választhatók a könyvei?

- Örülök, hogy a diákok végre egy jó kis író is tanulhatnak... Viccen kívül: tényleg jó, hogy ha már érettségizni kell magyarból, kortárs írók közül is lehet választani. Az is jó, ha az emberben a műszaki pályára készülve is marad egy kis humán érdeklődés.

- Most hol dolgozik?

- Tíz évet újságíróként dolgoztam, most pedig a Bárka folyóirat munkatársa vagyok. Emellett persze írok, inkább csak szépirodalmat, felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt.

- Mit üzen a vízműsöknek?

- Legyetek jók! De azért ne nagyon.

Vacsora Dávid 12. A [2007 márciusa]

Cipruson is Vízműsök

Roszik Etelka ENSZ- békefenntartó

A nyári gyakorlatom során sok vízműssel találkoztam, akik tanult szakmájuknál maradtak. Akadnak viszont olyanok is, akik foglalkozást váltanak, és nem is akármire. Roszik Etelka szakaszvezető Cipruson tartózkodik mint ENSZ-békefenntartó.

- Kezdjük a Vízművel. Mikor jártál ide?

- 1993-tól 1998-ig koptattam a Vízmű padjait. Érettségi után ottmaradtam elvégezni a technikusit út- és hídépítő szakon.

- Van olyan emléked, ami ha eszedbe jut, most is megmosolyogtat?

- A golyabábi vetélkedőt mi nyertük meg, és kaptunk egy tortát. Bevittük a termünkbe, de nem volt mivel felválni, így aztán mindenki kézzel túrt bele: tortacsata bontakozott ki.

- Az iskola után teljesen más irányba mozdultál, mégpedig a katonaság felé. Miért pont ezt választottad?

- Azokban az években nehéz volt elhelyezkedni a szakmában. A párom javasolta, hogy menjek el szerződéses katonának, mert ott nagy a hiány. Ő akkor már Szentesen dolgozott egy éve, és szerzett nekem beosztást a hírközpontba. Majd átkerültem a hídépítő zászlóaljhoz sofőrnek. Aztán tavaly márciusban szakaszvezetői rangban pontosan lett a beosztásom. Ebben egy percet se dolgoztam, mert március 27-én kiutaztam Ciprusra. Már csak 25 napom van hátra. Egy évre jöttem ki, de nekem ez is bőven sok volt.

- Milyen feladatot látsz el Cipruson?

- Az ENSZ feladata, hogy általunk vigyázza a görögök és a törökök közti békét. Az egész szigeten végighúzódik egy zóna, ahol a mi katonáink járőröznek, és ha előfordul valami probléma, akkor jelentik a guardra, és onnan tovább a főnököknek. Én a guardon dolgozom, kapusolgálatot látok el. Ki- és beengedem a járműveket, ellenőrzöm a papírjaikat. Emellett rádiókapcsolatot tartok fenn a járőrökkel és telefonközpontos is vagyok.

Ispánky Nikoletta 13. A [2008 márciusa]

avagy mindenben segít Békéscsabai Vásárhelyi Pál Alapítvány

2005-ben — már nem először — nagy ötletünk támadt: új, különleges programot indítottunk diákjaink számára, amely a Vízműben tanult korszerű szakmai ismereteket az érvényesüléshez nélkülözhetetlen magas szintű közismereti tudással egészíti ki. A program — hosszas vívódás után — a keresztségben a „Vízműsöket a csúcsra!” nevet kapta. Nem lehetett másként kifejezni a lényegét: a mi jól képzett, szép reményű ifjú vízműseink így biztosítják esélyüket egy nagy ívű, sikeres életpályához, a karrierhez, a csúcshoz.

Azt tapasztaltuk akkor, hogy a felsőoktatás által nyújtott kínálat nagyon kiszélesedett, de — döntő többségében — használhatatlan ismereteket adó, színvonalatlan szakokkal. Ezek a hangzatos elnevezéseket viselő, divatos tudást ígérő képzések az érettségi vizsgák évében szirénhangként csalogatták a világra tág szemeket nyitó vízműsöket, nem egyet megtevésztve, egy sikeres pályakezdéstől elűtve tévútra térítettek. Néhány év múlva ezek a fiatalok a munkanélküliek nehéz kenyerét ették, vagy átképzősök lettek.

Az ötletet tett követte. Felmértük, mi hiányzik ahhoz, hogy a Vásárhelyi Pál Szakközépiskola kapuján kilépő végzősök ne csak a technikusok között legyenek a legkeresettebbek, de az egyetemi helyek közül is a legjobbakat szerezzék meg. Végzőseink szakmai tudása folyamatosan kiváló. Ismereteik súlypontja régen egyértelműen erre a területre esett, de nem voltak erősek például az idegen nyelvekből.

Megszerveztük azt, hogy az érettségi után itt maradó diákok — szigorúan önkéntes alapon — beiratkozhassanak a „Vízműsöket a csúcsra!” program tanfolyamaira azokon a képzési területeken, amelyeket igényeltek. Sokan mentek nyelvtanfolyamra, reálképzésekre vagy rajzi alkalmassági vizsga felkészítőre. Ennek következtében megugrott az eredményes nyelvvizsgák száma, a sikeres egyetemi felvételek aránya és — ami nem mellékes — megduplázódott az érettségi után itt maradó vízműsök száma.

Ezek a képzések — az iskola tanulói számára — ingyenesek. Mindegyik vízműst megillet a jog, hogy az iskola falain belül nyelvtudáshoz, széles körű, használható általános ismeretekhez jusson. A program működését Békés megye legerősebb iskolai alapítványa, az öregvízműsök adományaira épülő Békéscsabai Vásárhelyi Pál Alapítvány biztosítja.

Azóta minden ősszel elindul a program. Először az érettségizettek körében végezzük el az igények felmérését. A német nyelvtanfolyamot mindig Barra Enikő tanárnő vezeti, aki már korábban is eredményesen készítette fel nyelvvizsgára diákjainkat. Ez esetükben a felvételinél 35 többletpontot jelent, és jutalmul megkapják az alapítvány 60 ezer forintos elismerését is. Az angol tanfolyam vezetéséhez az Egyesült Államokból visszatért Molnár László tanár urat sikerült megnyerni, aki hasonló sikereket tud felmutatni. A heti 6-9 intenzív nyelvóra meghozza az eredményt.

Az idegen nyelvi képzéseken túl fontosnak tartjuk a műszaki felsőoktatásba történő bejutáshoz és bennmaradáshoz elengedhetetlen reáliák erősítését is. Így támogatjuk a matematika, fizika felkészítőket indítását, de igény esetén megszervezzük a kurzust akár földrajz, kémia, biológia, történelem tantárgyakból is.

Az ide járók az érettségi vizsga osztályzatán javíthatnak úgy, hogy (egy jobb jegy reményében) a vizsgát megismélik vagy szintemelő vizsgát tesznek. Mindkét esetben jelentősen (akár félszáz ponttal is) gyarapítani tudják felvételi pontszámukat. A vízműsök közül sokan lesznek építészmérnökök. Számukra a szabadkézi rajz tanfolyam adja meg azt a rajzi tudást, aminek megszerzéséhez a tanórák száma kevés volt, de ami a rajzi alkalmassági vizsgán való megfeleléshez elengedhetetlen.

„Főállásban” valamennyi résztvevő az iskola tanulója, így a tanév végén esedékes szakmai vizsgákra is készül, tehát számíthat a technikus végzettségre és további 30 pontra a felvételin. A szerény anyagiakkal rendelkezők is el tudják végezni az egyetemet: délelőtt a Műegyetem hallgatói, délután pedig — erejük szerint — jól megfizetett, legális munkát végeznek technikus végzettségükkel.

A korán érő vízműsök számára a nyelvi képzések már a tizedik-tizenegyedik évfolyamon is elérhetőek. Az idegen nyelvi tanfolyamokat a nyelvi munkaközösség tanárai vezetik. A program egyre népszerűbb a Vízmű falain kívül is. Van tanulónk, aki az elit-gimnáziumot hagyta ott, mert felismerte, hogy számára ez több lehetőséget kínál.

A tanulók hálásak a Békéscsabai Vásárhelyi Pál Alapítványnak a támogatásért. A hála egyértelmű jele, hogy a program révén egyre több vízműs ostromolja a csúcsoakat — sikerrel.

Török Árpád igazgató

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT
A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

18372465 - 1 - 04

A kedvezményezett neve:

Békéscsabai Vásárhelyi Pál Alapítvány

Járolai Tamás szerény, csendes fiú. Apja-anyja vízműs volt a nyolcvanas években. Egykor mindketten Sipiczky tanár úr egy-egy osztályában tanulták a szakmát. Ma mindketten munkájukban hasznosítják a Vízműben tanultakat. Természetes volt, hogy a fiúgyermeket a „bevált” középiskolába íratják. Tamás pedig szépen csendben, itt a szemünk előtt, minden különös színporka és botrány nélkül dolgozott, tanult, megérett. És most ő is hozta bemutatni a nyelvvizsga-bizonyítványt.

— Mit kell tudni Járolai Tamásról?

— Végzős vízműs tanuló vagyok, remélhetően nyárra már földmérési és térinformatikai technikus leszek, őszre pedig egyetemista. Békéscsabai diák vagyok, félévi eredményem 4,17 volt; nemrég kaptam meg az angol középfokú nyelvvizsga-bizonyítványomat.

— Miért csináltad meg a nyelvvizsgát?

— Ma már minden fiatalnak kell ismernie valamilyen idegen nyelvet, az angol nélkül pedig sok területen nem lehet boldogulni. Az meg külön érték, hogy így megismerhetek más embereket, kultúrákat, sok barátot szerezhetek.

— Azt mondják, hogy a nyelvtanuláshoz leginkább szorgalomra van szükség. Neked volt?

— Igaz a mondás. Én 12 évet tanultam angolul, és ez a végén meghozta a gyümölcsét. Már az általános iskolából jó alapokat hoztam, a Vízműben pedig az angoltanárok szinte mindegyike csiszolt rajta valamit. Sokat számított az is, hogy szeretem az angolt, és önállóan is sokat tanultam, gyakoroltam.

— Verseltél, énekeltél, szöveget magoltál vagy olvastál angolul?

— Ez ma már egy kicsit másként megy. A felsoroltaknál sokkal nagyobb súllyal esik latba az élőnyelven történő kommunikáció: a beszélgetés és levelezés. Erre kiváló terep az internet, ahol a technika is, a partnerek sora is megvan. Lehet velük csetelni,

beszélgetni, levelezni; fájlokat cserélni. Ehhez több szoftver is alkalmas, és használjuk is őket. A világ minden részében találtam így barátokat. Több koreai beszélgetőtársam példája erősítette hitemet a nyelvtanulásban.

— Mi lesz a forintokból, amit az alapítványtól kaptál a nyelvvizsgáért?

— Az a hatvanezer forint jól jön majd egy laptop megvásárlásához. Ősztől egyetemista leszek, és akkor ez már nélkülözhetetlen lesz.

Oláh Zoltán tanár úr átadja a nyelvvizsga-támogatást

— Hová pályázol?

— Több egyetemre is beadtam a jelentkezésemet Budapestre, illetve Szegedre. Legjobban a telekommunikációs hálózatok kiépítése, karbantartása, kezelése, fejlesztése érdekel, de ha programtervező informatikus leszek, akkor a kutatói munka is szóba jöhet. Ha végül mérnök informatikusként végzek, akkor a hardverfejlesztést fogom választani.

— Akkor a földmérésnek végleg búcsút intesz?

— Fogom használni, nem is sokára. Egyetemistaként szükségem lesz némi önálló keresetre. Mind Pesten, mind Szegeden folynak olyan építési munkák, ahol - magam láttam - sok földmérő szorgoskodik. Biztosan kapok majd az egyetemi évek alatt részmunkaidős geodéta állást. Ami pedig a Vízműben tanult térinformatikát illeti, az sem volt haszontalan, hiszen ez is informatika. Ez a speciális szakma még nagyon jól jöhet az informatika más területeinek tanulmányozásakor.

— Kedves Tamás! Good Luck!

princi

TÁMOGASSA ÖN IS A SZORGALMAS VÍZMŰSÖKET!

- ~> Vágja ki a lapon található támogatói nyilatkozatot,
- ~> egy borítékra írja fel nevét, lakcímét, adóazonosító jelét,
- ~> a borítékot zárja le, a záráson átnyúlóan írja alá, és adóbevallásával együtt juttassa el az APEH-hez vagy munkáltatójához.

Hagyományos vagy elektronikus adóbevallásában is felajánlhatja az 1%-ot alapítványunknak. Ha ezen lehetőséggel eddig nem élt, 2010. május 20-ig pótolhatja.

Az alapítvány jutalmazza a kiemelkedő teljesítményeket, támogatja a vízműsök továbbtanulását, finanszírozza az iskolában folyó tanulmányi versenyt, hozzájárul a rendezvényekhez, a gyerekek kirándulási költségeihez, gondoskodik a támogatásra szoruló diákokról, egyedülállóan sikeres továbbtanulásra felkészítő és nyelvi programot működtet.

ALAPÍTVÁNYUNK A VILÁGTALÁLKOZÓ FŐTÁMOGATÓJA